

РЕШЕНИЕ

№ 16798

гр. София, 16.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 02.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на
прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2267** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез
процесуалния си представител гл. юрк. Г., срещу Решение № 148 от 11.01.2025 г., постановено по
НАХД № 8075/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 11-ти състав, с което е отменен
Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 ЗДП,
на „Констант-12“ ЕООД била е наложена имуществена санкция, в размер на 2 500 лева, за
неизпълнено задължение към държавата по чл. 102, ал. 2 ЗДП.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност.
Моли за отмяна на решението на СРС, съответно да бъде потвърден оспорения ЕФ, като
правилен, обоснован и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, редовно призован, касаторът се представлява от юрк. Д., който поддържа
жалбата и моли за нейното уважаване.

Ответникът, „Констант-12“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощника си адв. С., в писмен отговор
излага становище за недопустимост и неоснователност на касационната жалба, поради което
моли същата да бъде отхвърлена и да бъде потвърден оспорения съдебен акт. Претендира
разноски.

Редовно призован за съдебно заседание, ответникът не изпраща представител. Депозирал е молба,
с която поддържа представения отговор и оспорва касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и

недоказаност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, XXV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 148 от 11.01.2025 г., постановено по НАХД № 8075/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 11-ти състав, е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 ЗДП, на „Констант-12“ ЕООД била е наложена имуществена санкция, в размер на 2 500 лева, за неизпълнено задължение към държавата по чл. 102, ал. 2 ЗДП.

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС приел, че в административното производство са допуснати нарушения на процесуалния закон, които са от категорията на съществени и които не могат да бъдат отстранени в съдебната фаза на административнонаказателното производство.

За да отмени обжалвания пред него ЕФ СРС приема, че липсва правно предвидена възможност за санкциониране на нарушенията по чл. 179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш. Приел е, че аргументите в подкрепа на съответната теза изхождат от систематическото тълкуване на цитираните разпоредби, въз основа на които се обуславя извод, че ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо. Приел е, че издавайки атакувания електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, вместо АУАН и респективно наказателно постановление, наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение. По тези съображения, подробно мотивирани, СРС е отменил ЕФ като незаконосъобразен.

Съобразявайки така възприетата фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение.

Пред СРС не са събрани гласни доказателства и не са разпитани свидетели.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установеното, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи: Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Безспорно към датата на твърдяното нарушение в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП е предвидена възможност за издаване на ЕФ само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което издаденият ЕФ е подлежал на отмяна само на това основание. Безспорно е също, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП е допълнена, като вече се предвижда, че „при нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“. Изменението е влязло в сила от 13.02.2024 г. (ДВ бр. 13 от 2024 г.), което означава, че за нарушения като процесното, извършени преди тази дата, не съществува възможност за издаването на ЕФ.

В тази връзка съдът счита, че е следвало нарушението да бъде санкционирано по общия ред чрез съставяне на АУАН и издаване на НП. Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП

актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2).

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлича и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал.1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл.179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл.179, ал. 3б от ЗДП. Тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл.179, ал.3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, АНО е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което е самостоятелно основание за отмяна.

За пълнота на изложението съдът следва да отбележи, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение като съобразява в тази връзка Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

Водим от изложеното при служебната проверка, не се установиха въведените от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

По тези съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, основателно и доказано е искането на ответника за присъждане на разноски в размер на 350 лева, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение в производството пред касационната инстанция.

По гореизложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд – София град, XXV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 148 от 11.01.2025 г., постановено по НАХД № 8075/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 11-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Констант-12“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 350 (триста и петдесет) лева, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: